

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

15) Forespørgsel nr. F 57:**Forespørgsel til finansministeren:**

»Hvad kan ministeren oplyse om de forestående kommuneforhandlinger med hensyn til de økonomiske rammer og de velfærdsopgaver, som kommuner og amtskommuner forventes at løse?«

Af Kristen Touborg (SF) og Aage Frandsen (SF). (Forespørgslen anmeldt 3/4 2003. Fremme af forespørgslen vedtaget 10/4 2003). (Eventuel afstemning udsættes til tirsdag den 27. maj 2003).

Begrundelse**Aage Frandsen (SF):**

Når man tager i betragtning, hvor megen opmærksomhed der normalt er om finanslovforhandlinger, må man sige, at der er forholdsvis lidt opmærksomhed om de kommunale forhandlinger, til trods for at det netop er i forbindelse med de kommunale forhandlinger, der føres nogle af de centrale diskussioner om velfærdssamfundets ydelser, størrelsen af dem, og hvilke ting der skal prioriteres.

Det, vi har til formål med denne debat, er naturligvis at tilkendegive en række synspunkter, som vi mener er vigtige i forbindelse med de forhandlinger, som finansministeren skal have med de kommunale organisationer. I den forbindelse vil jeg godt tage fat i et citat fra statsministerens åbningstale, som jeg har fundet. Statsministeren sagde i åbningstalen ved begyndelsen af denne folketingssamling følgende:

»Vi må ikke acceptere, at forældrenes dårlige sociale vilkår bliver nedarvet til deres børn, at disse børn ikke får de samme muligheder som andre for at få en uddannelse, få et job og vælge det liv, som de finder bedst. Vi må ikke acceptere, at man giver op over for nogen.«

Statsministeren slog dengang fast, at regeringen ville gøre noget ved den negative sociale arv, og statsministeren henviste bl.a. til de kom-

mende finanslovforhandlinger. Men det er jo meget begrænset, hvad der sker, og derfor mener vi, at i forbindelse med kommuneforhandlingerne bør tidspunktet være inde, hvor regeringen vil gøre noget ved det.

Jeg har konstateret, at så sent som i går understregede formanden for Kommunernes Landsforening i et telegram fra Ritzau nødvendigheden af, at kommunerne får et stort råderum. Det er vigtigt, hvis kommunerne skal klare de voldsomme stigninger i udgifterne til vanskeligt stillede børn og unge. Ved den lejlighed var socialministeren også på banen, og hun udtalte følgende: Jeg vil advare imod at blæse problemets størrelse derop, hvor den ikke hører hjemme, for der er faktisk sket den opbremsning af udgifterne, som vi havde håbet.

Socialministeren er interesseret i udgifternes størrelse. Det er vi sådan set også, men vi er primært interesserede i en løsning af problemerne for bl.a. de vanskeligt stillede unge.

Der er også en række opgaver på andre områder end børn og unge: ældreomsorg, den kollektive trafik og en række andre ting, som er centrale, når finansministeren skal i gang med at forhandle. Men netop det at bryde den negative sociale arv, som statsministeren sagde var væsentligt for regeringen, bør finansministeren have med som et centralt punkt, når han mødes med de kommunale organisationer. De kommunale organisationer har selv signaleret, at de har store økonomiske problemer, fordi der er stigende udgifter på grund af et stigende behov på dette område.

Besvarelse**Finansministeren (Thor Pedersen):**

Jeg vil starte med at sige tak til hr. Aage Frandsen som ordfører for forespørgerne, fordi vi får denne debat her i Folketinget. Jeg synes, det er meget nyttigt, at vi får en lejlighed til at vende de kommunale opgaver og hele den situation, som kommunerne står i og har stået i.

Kl. 11.00

Jeg vil da starte med at sige, at fra regeringens side lægger vi overordentlig stor vægt på det samspil, der er mellem det kommunale selvstyre og regeringen, dvs. staten, som jo er med til at sikre stabile økonomiske rammer og også de frihedsgrader, der gør, at folkestyret kan få lov at udfolde sig, så man lokalt er i stand til at løse de opgaver, som man prioriterer højest.